

Xuân Khê

web Vietland

Biết ra thì đã muộn

thưa bạn đọc

VN nằm dưới bàn tay cai trị độc tài và tay sai bán nước CSVN non 1 thế kỷ nay nhưng cái họa lớn nhất là sự lầm lẫn trong cái nhìn về bản chất chế độ CS trong đó người dân VN chúng ta chưa nhìn ra rõ vai trò của "quân đội nhân dân VN" là gì?

Thực ra đây là lực lượng vũ trang nhằm mục đích chính là bảo vệ cho Đảng CSVN và phục vụ cho Đảng CSVN hoàn thành "tốt" nhiệm vụ cuối cùng là xích hóa và đồng hóa toàn bộ đất nước VN thành thuộc địa của chủ nghĩa Maoist mà người dân yêu nước VN đã non 1 thế kỷ nay bị CSVN phỉnh gạt.

Thảm nạn đau đớn nhất là sự tỉnh ngộ nhìn chân ra sự thực thì có thể muộn màng ; hơn thế nữa sự đau khổ nhất cho 1 dân tộc khi đang sống với 1 nhà nước không phải của mình và 1 quân đội cũng không phải bảo vệ cho mình !!!

Sau đây là 1 bài viết từ TDDC

Nhân dân và đảng, quân đội bảo vệ ai?

• Trần Quốc Cường | Tiếng nói TDDC | 27/03/2009

Kính gửi quý vị tướng lãnh Quân đội Nhân dân Việt Nam.

Tôi là Trần Quốc Cường công dân Việt Nam, đang sống tại TPHCM. Tôi viết thư này để gửi quý vị thảo thức của những người trẻ chúng tôi và của nhiều người dân khác. Xin quý vị bớt chút thời gian đọc và có thể bàn bạc với nhau để tìm cách giải thoát cho người dân Việt Nam chúng ta khỏi ách thống trị độc tài của nhà cầm quyền Cộng Sản.

Tôi nhớ khi còn nhỏ, mỗi lần đến trường, tôi thường ngang qua một doanh trại quân đội. Nhìn tấm bảng lớn "DOANH TRẠI QUÂN ĐỘI NHÂN DÂN VIỆT NAM" cùng mấy chú bộ đội ngồi đó, tôi cảm thấy yên tâm. Hồi đó tôi hay tự hào với chúng bạn vì nhà tôi ở gần doanh trại quân đội, vì tôi cứ vô tư nghĩ rằng gần các chú bộ đội khi có chiến tranh, các chú ấy sẽ bênh vực mình. Nhưng bây giờ mỗi lần nhìn lại những tấm bảng đó tôi không còn "vô tư" như xưa nữa mà suy nghĩ thật nhiều. Những suy nghĩ của tôi là:

Suy nghĩ thứ nhất: Quân đội là của nhân dân. Tôi tin rằng mọi người đều nhất trí quân đội là của nhân dân, do dân và vì dân. Quân đội bảo vệ đất nước, bảo vệ dân. Mọi đất nước, dù ở bất cứ thể chế chính trị nào, đều có quân đội nhưng quân đội không thuộc về một thể chế chính trị hay một đảng phái mà thuộc về nhân dân. Nói cách khác, quân đội không bảo vệ thể chế chính trị hay đảng phái mà bảo vệ đất nước, bảo vệ nhân dân. Khi đất nước bị xâm lăng, quân đội đứng ra đấu tranh. Khi người dân gặp hoạn nạn, quân đội đứng ra giúp đỡ. Ví dụ như những lần giúp dân sơ tán tránh bão lụt, khắc phục lại hậu quả thiên tai... Như vậy xứng danh là "Quân đội nhân dân Việt Nam".

Suy nghĩ thứ hai: Truyền thống hào hùng của quân đội ta trong công cuộc bảo vệ đất nước. Chúng ta thật tự hào về truyền thống anh hùng và bất khuất của quân đội ta. Tuy rằng đất nước ta trải qua nhiều cuộc chiến tranh chống quân xâm lược nhưng hầu hết đã mang lại chiến thắng vẻ vang. Nhiều cường quốc đã phải tháo chạy trước sức phản công của quân đội ta. Chẳng cần phải nói nhiều, các trang sử vàng đó còn in đậm mãi trong lòng dân tộc Việt Nam.

Tuy nhiên điều khiến tôi suy nghĩ nhất là ngày nay nhân dân ta đang phải gánh chịu một cuộc đàn áp bất công trong xã hội. Xét từ ngày Đảng Cộng Sản lên nắm quyền tới nay, đất nước ta được mệnh danh là "độc lập, tự do, hạnh phúc" nhưng người dân lại không hưởng được những quyền này. Nhân dân ta vẫn phải tiếp tục gánh chịu cuộc đàn áp mới: đàn áp về tư tưởng, đàn áp bởi sự gian dối và bất công.

Về tư tưởng, người dân phải suy nghĩ và nói theo chỉ đạo của Đảng, phải khen chứ không được chê. Hậu quả của sự đàn áp này tạo ra hàng loạt những trí thức XHCN giáo điều, những trí thức mà bộ não bị xơ cứng không suy nghĩ được điều gì ngược lại ý Đảng. Chúng ta chỉ cần nghe hay đọc những bài trả lời chất vấn, phỏng vấn của các bộ trưởng, các cán bộ nhà nước thì nhận ra điều này.

Về mặt xã hội, Việt Nam ngày nay đang tràn lan sự gian dối, bất công. Gian dối len lỏi vào trong cuộc sống, công sở, học đường, đồng thời được chính thức và công khai hóa bởi những phương tiện truyền thông của Đảng và nhà nước. Các vụ báo chí bịa đặt, cắt xén, xuyên tạc thành ý của người dân là những bằng chứng. Vì gian dối nên đưa tới bất công. Những người có tâm huyết với đất nước, những người yêu mến sự thật đều bị mạt sát, trù dập, bỏ tù còn các bộ phận tham nhũng thì sống phây phây. Vụ luật sư Lê Trần Luật và 8 giáo dân trong phiên tòa phúc thẩm là một bằng chứng. ả goài ra người dân cũng phải gánh chịu nhiều bất công do cán bộ cấp dưới làm bậy cấp trên làm ngơ. Hầu như người dân luôn là đối tượng để các cán bộ nhà nước đổ lỗi. Chẳng hạn trong vụ Thái Hà và tòa Khâm Sứ: cán bộ ăn cướp đất của dân, nhưng khi giáo dân tập trung cầu nguyện thì báo chí nhà nước rêu rao bôi xấu rằng họ phá rối trật tự công cộng; Vụ sập dầm cầu chợ Đệm do cán bộ rút ruột công trình nhưng lại đổ lỗi "do công nhân bất cẩn"; Còn vụ lụt ở Hà ả ôi là do "người dân ý lại vào nhà nước quá đáng"; Hay vụ cán bộ ăn chặn tiền Tết của dân nghèo là do "lòng tốt" của cán bộ "giữ tiền dùm dân", vân vân. Tôi tự hỏi không biết mấy vụ như: ông ả guyễn Tấn Dũng qua bên Úc, ông ả guyễn Minh Triết qua Mỹ phải "chui cửa hậu" như con Cún thì do lỗi ai?

Từ những bằng chứng như thế tôi tin rằng Đảng không còn lấy dân làm gốc nữa, không còn xứng đáng là của nhân dân nữa mà chỉ là một lũ lừa bịp, ngoại trừ một vài cá thể nhỏ bé. ả hất là qua vụ Bauxite đang diễn ra ở Tây ả guyễn thì tôi tin rằng Đảng đang là kẻ thù của nhân dân. ả ếu là kẻ thù thì bằng mọi giá chúng ta phải loại trừ! Xét từ ngày nắm quyền đến nay, Đảng đã vấp phải rất nhiều sai lầm nghiêm trọng nhưng nhờ sự nhẫn nại của nhân dân nên Đảng vẫn tồn tại. Đáng lẽ Đảng phải nhận ra những sai lầm của mình mà sửa chữa, thế nhưng không những không nhận ra mà lại cố chấp trong sai lầm. ả ói thẳng ra Đảng đã coi thường nhân dân, bất chấp đạo đức truyền thống, bất chấp sự thật, bất chấp tất cả chỉ để thủ lợi cho mình. Tôi nghĩ thời gian mấy chục năm qua nhân dân ta đã cắn răng chịu đựng Đảng như thế là đủ. Bây giờ phải hành động! Vấn đề là hành động như thế nào cho nhanh chóng và không đổ máu.

ả hóm nghiên cứu sinh trẻ chúng tôi trao đổi với nhau nhiều và nhận thấy rằng cách thức êm đẹp nhất là quý vị trong quân đội hãy ra tay. Vì lợi ích của dân tộc chứ không phải lợi ích của Đảng, xin quý vị hãy trao đổi bàn bạc và lên kế hoạch để xúc tiến công việc sớm nhất có thể. ả ếu chúng ta không dứt khoát thì sợ rằng năm mười năm nữa đất nước chúng ta trở thành một tỉnh lẻ của Trung Quốc thì thật khôn cho dân tộc ta. Kính chúc quý vị vạn sự tốt đẹp. Xin cảm ơn.

25-03-2009
Trần Quốc Cường

* Xin quý độc giả vui lòng giúp chúng tôi phổ biến lá thư này đến nhiều người kể cả trong các cơ quan nhà nước, nhất là giới sinh viên và các nghiên cứu sinh, những người có thao thức với vận mệnh đất nước. Xin cảm ơn quý vị.

Ản nguồn: Tiếng nói TDDC. (Vietvungvinh)